

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

که یوه ټولنه دغه څلور ځانگړنې ولري؛ الله سبحانه وتعالی یې خلک صالح کوي او له مصیبتونو یې ساتي

(ژباړه)

امام قرطبي رحمه الله د الله سبحانه وتعالی د دغه قول په تفسیر کې وایي:

﴿إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيَّ بِغَيْرِ حَقٍّ وَيَقْتُلُونَ الَّذِينَ يَأْمُرُونَ بِالْقِسْطِ مِنَ النَّاسِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ﴾

[آل عمران: 21]

ژباړه: هغو کسانو ته د دردناک عذاب زیږی ورکړه، څوک چې د الله سبحانه وتعالی له ایاتونو (هغه چې په سترگو یې وینو او وایو یې) انکار کوي او پیغمبران په ناحقه وژني او هغه کسان وژني چې په عدالت سره امر کوي (او دوی د حق لارې ته رابولي)!

وايي: «نقل شوی چې هره ځمکه چې په هغې کې څلور ځانگړنې وي، خلک به یې له مصیبتونو او بلاوو په امن او صالح شي: عادل امام او حاکم، هغه عالم چې د هدایت پر لار دی، هغه لویان چې په معروف امر او له منکر څخه نهې کوي او خلک د قران زده کړې او علم ته هڅوي او هغه ښځې چې با حجابه وي او خپل زینت او ښکلا د جاهلیت د وخت غوندې نه ښکاره کوي.»

عادل امام او حاکم هغه دی چې د خلکو چارې په غوره بڼه د اسلام له لارې اداره او سیاست کوي؛ له هغوی سره د چلند پر مهال له الله سبحانه وتعالی څخه ووبرېږي او عدالت وکړي. رسول الله صلی الله علیه وسلم عادل امام او حاکم د هغو اوو کسانو په سر کې یاد کړی چې د الله سبحانه وتعالی د عرش تر سیوري لاندې به وي. ابوبکر صدیق رضی الله عنه د خلیفه په توگه تر ټاکل کېدو وروسته په خپله لومړۍ خطبه کې وویل: «خبر اوسئ چې ستاسو تر ټولو زورور ماته کمزوری دی، تر هغه چې د کمزوري حق ترې وا نه خلم او تر ټولو کمزوری مو ماته تر ټولو قوي دی، تر هغه چې له قوي څخه د هغه حق وا نه خلم.»

دا ډول عدالت د اسلامي دولت په ټولو دورو کې شته. عمر ابن خطاب ته یې د ورور «زید ابن خطاب» قاتل، ابومریم راځي او ورته وایي: ای امیر المومنینه! الله زید ته زما په لاسونو اکرام ورکړ او هغه یې په خپلو لاسونو خوار نه کړ. حضرت عمر رضی الله عنه ورته وویل: ایا د زید قاتل ته یې؟ ابومریم وویل: هو. عمر رضی الله تعالی عنه ورته وایي، له مخې مې لرې شه، په الله قسم چې تر هغه وخته به مې ښه درنه را نه شي؛ چې څو له وینې د ځمکې بد راځي. ابو مریم ورته وویل: ایا دا مې حق محروموي؟ عمر رضی الله عنه ځواب ورکوي: نه. وروسته ابومریم وایي: زه ستا حب ته څه اړتیا لرم؟ دا ښځې دي چې د محبت لپاره ژاړي. نو حضرت عمر رضی الله عنه ته د الله سبحانه وتعالی دغه ایت ور یاد شو:

﴿وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ عَلَىٰ أَلَّا تَعْدِلُوا اعْدِلُوا هُوَ أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾ [مائده: 8]

ژباړه: د کومې ډلې دښمنی باید تاسو دومره ونه پاورې چې له عدالت څخه مخ واړوئ. عدالت وکړئ چې عدالت (په تېره بیا له دښمنانو سره) له تقوا سره نږدې اړیکه لري (او تقوا ته د رسېدو تر ټولو نږدې لاره او د الله سبحانه وتعالی له قهر څخه د لرې کېدو لپاره غوره وسیله ده). له الله سبحانه وتعالی څخه تقوا وکړئ، ځکه الله سبحانه وتعالی پر هغو ټولو څیزونو خبر دی چې تاسو یې

کوئ.

د هغه قبطني کيسه خو مو اوربدلې چې اميرالمومنين، عمر ابن خطاب رضی الله عنه ته راغی او له عمرو بن العاص څخه يې شکايت وکړ. عمرو بن العاص په يوه سيالی کې قبطني وهلی و او ورته ويلې يې وو چې د لويانو له زوی وړاندې کېږي؟ نو امير المومنين عاص او زوی يط، عمرو راوغوښتل او قبطني ته يې وويل: د لويانو زوی ووهه؛ هغه يې وهي او خپل قصاص اخلي. حضرت عمر رضی الله عنه عمرو ته وايي: له څه وخت راهيسې مو له مورهِ ازاد زيربډلي خلک خپل غلامان کړي؟

سلطان محمد فاتح د يوه جامع جومات د جوړولو امر کوي او يو نامسلمان انجنير يې څارونکی ټاکي. د دغه جومات ستنې د مرمرو وې او محمد فاتح دغه انجنير ته وايي چې جومات بايد داسې جوړ شي چې لوی او پراخه ښکاره شي. د لوړوالي اندازه يې ورته ټاکي خو انجنير په کوم دليل چې بايد د جوړولو پر وخت په پام کې نيول شوی وی، د جوماتې ستنې لنډوي. محمد فاتح چې دا خبره اورې، غوسه کېږي او امر کوي چې د انجنير لاس دې پرې شي. انجنير د دغه ظلم پر وړاندې کرار کې نه ناست او شکايت يې وکړ. سلطان محمد فاتح قاضي ته ورغی او قاضي په خپل وار محمد فاتح راوغوښت او امر يې وکړ چې د دعوي د مقابل لوري پر وړاندې ودرېږي؛ د قضیې تر اورېدو وروسته قاضي امر کوي چې د محمد فاتح لاس بايد پرې شي. انجنير چې دا حکم واورېد حيران شو او ويې ويل: زه مې له دغې دعوي تېرېږم او يوازې د خپل مال بدل غواړم؛ ځکه چې د محمد فاتح لاس گټه نه ورته رسوله. نو قاضي امر کوي چې هره ورځ دې قاضي ته ۱۰ نغدې سکې ورکړل شي؛ خو محمد فاتح د خپل لاس د ژغورل کېدو په خونې. او د خپل کار د پښېمانۍ په سبب پرېکړه وکړه چې انجنير ته دې هره ورځ ۲۰ سکې ورکړل شي.

دا حکم د داسې يوه سلطان پر وړاندې صادر شو چې د قسطنطنيې د فتحې په اړه حديث کې يې پيغمبر صلی الله عليه وسلم توصيف کړی او د قسطنطنيې فاتح دی. داسې يو کس چې ټوله اروپا پرې وپاړي. يعنې په اسلامي دولت کې چې هر څوک؛ عدالت ورته رسېږي.

د هدايت پر لار روان عالم؛ امر بالمعروف او نهی عن المنکر کوي او د الله سبحانه و تعالی په لار کې د هېڅ ملامتونکي له ملامتۍ نه وېرېږي؛ حق وايي، د حکامو انحراف سموي او د هېڅ ظالم وېره يې په زړه کې نشته. د زور او ثروت لپاره فتوا نه ورکوي، د درباريانو کاسه چپه کوي، خپل دين د ناخيزه مال په بدل کې نه پلوري، د خلکو د گټو او مصالحو لپاره شپه او ورځ کار کوي او چارو ته يې پام کوي او د اسلام دفاع کوي. هغه حق چې بايد اظهار شي، اظهاروي او چوپ نه پاتې کېږي؛ په هېڅ ستونزه يا قضيه کې شرعي حکم تر پښو لاندې نه کوي او د الله سبحانه و تعالی دا قول درک کوي:

﴿إِنَّ الدِّينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ أُولَٰئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ

اللَّاعِنُونَ﴾ [بقره: 159]

ژباړه: «بېشکه څوک چې هغه څه پټوي چې موږ له روښانه دلايلو او هدايت څخه نازل کړي؛ وروسته له هغې چې په کتاب (تورات او انجيل) کې مو خلکو ته روښانه کړي، الله او لعنت ويونکي (که پرېښتې وي، که مومنان او که انس و جن) پر هغوی لعنت وايي (او د الله سبحانه و تعالی له رحمته يې ايستل غواړي)»

نو سفلو علماوو د الله سبحانه و تعالی د دين پر وړاندې خپل مسوليت ادا کړی او په ريښتيا د دين عاملين وو. حسن بصري په خپل وخت کې د عراق د والي، حجاج بن يوسف پر وړاندې په سرکښۍ او طغيان مبارزه وکړه؛ د وخت د علماوو له منځه يې د هغه

ناوړه كړنې افشا كړې او حق يې وايه. ابن سفیان ثوري چې د ابوجعفر منصور لخوا خپل مجلس ته وربلل كېږي؛ پر منصور نيوكه كوي چې د مسلمانانو له بيت المال څخه يې په حج كې ځان او ملگرو ته پرېمانه مال مصرف كړی. ابن سفیان ثوري ورته وويل: «په دغه سفر كې دې څومره مصرف وكړ؟» ځواب يې وركړ چې نه پوهېږم، ځكه چې د دې كار لپاره معتمدین او وكيلان لرم. سفیان وويل: د قيامت په ورځ چې د الله سبحانه و تعالی پر وړاندې ودرېږې او پوښتنه درنه وكړي؛ څه به ورته وايي؟ عمر بن خطاب چې حج وكړ، خپل غلام ته يې وويل: په دغه سفر كې مو څومره مصرف وكړ؟ غلام ځواب وركړ: ۱۸ دیناره. عمر رضی الله عنه وويل: دا ته څه كوي! د مسلمانانو بيت المال خو مو پنگ كړ.

ځكه خو ويل كېږي: «دوې ډلې كسان چې صالح او سم شي؛ ټوله ټولنه سمېږي او كه هغه فاسد وي؛ ټوله ټولنه فاسدېږي؛ علما او حكام. نو علما چې فاسد شي، ټولنې به څوك اصلاح كوي؟! څه ښه وايي: «څه چې خوسا شي مالگه به پرې ودوروو؛ خو كه مالگه خوسا شوه بيا به څه كوو!»

لويان او مشايخ امر بالمعروف او نهی عن المنکر كوي؛ د خلكو د سمولو او له انحراف څخه را ايستلو ته حريص وي او د اسلام په نظام كې يې د ډبولو لپاره هڅه كوي تر څو حق لاره پيدا كړي او پر صراط المستقيم روان وي. دوی خپل اعمال د الله سبحانه و تعالی له اوامرو سره سموي او د ځمكې پر سر متحرك قران وي. كه داسې نه وي نور ټول به له عذاب سره مخ كېږي. الله سبحانه و تعالی فرمايي:

﴿وَاتَّقُوا فِتْنَةً لَا تُصِيبَنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ خَاصَّةً وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ [انفال: 25]

ژباړه: «ځان له بلا او مصيبت نه لرې ساتئ؛ دا يوازې هغه نه نيسي چې ظلم كوي (كه د ظالم مخه ونه نيول شي، وچ او لاندې دواړه سوزي) او پوه شئ چې الله سخته سزا او محكمه لري»

دغه راز، خبره دا نه ده چې فرد يوازې صالح او يوازې د هغه فردي او اساسي عناصر سالم شي؛ بلکې پکار ده چې پر دې سربېره د نورو په اصلاح كې هم هڅه وكړي. نو پر ټولو؛ حكامو، علماوو او مشايخو لازمه ده چې د نورو په اصلاح كې برخه واخلي او خپل تكليف ادا كړي. له پيغمبر صلی الله عليه وسلم څخه وپوښتل شول: «كه زموږ په منځ كې صالحان وي، هلاک به شو؟» هغه صلی الله عليه وسلم وفرمايل: «هو؛ كله چې بدی ډېرې شي.» (رواه بخاري)

ښځې يې با حجاب وي؛ د جاهليت پشان خپل سينگار نه ښيي او نه هغسې ځان سينگاروي؛ شرعي جامې اغوندي او په دې برخه كې الهي اوامر په پام كې نيسي:

﴿يَدْنِينَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلَابِيهِنَّ﴾ [احزاب: 59]

ژباړه: «او مومنونو ښځو ته ووايه چې پر خپلو سرونو او بدنونو باندې ټكړي (حجابونه) خواره كړي»

﴿وَلِيَضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ عَلَىٰ جُيُوبِهِنَّ﴾ [نور: 31]

ژباړه: «او ښځې بايد پر خپل گريوان (سينو) ټكړي (حجاب) خور كړي»

د هغو بلاوو او مصیبتونو له ډلې چې په اسلامي خاورو کې عام او خواره شوي؛ دا دي چې هره نبخه گمان کوي چې ټولې هغه جامې چې عورت پټوي، شرعي دي. ځینې لویان او مشران وینو چې له بې حجابو او متبرجو خبريالانو سره له کېناستو هېڅ حرج نه لري! گورو چې بې حجابو او متبرجو بې حجابو ته الگو شي او ان تر هغو پورته وي! دا ټول فتنه خوږوي او پیغمبر صلی الله علیه وسلم فرمایي:

«مَا تَرَكْتُ بَعْدِي فِتْنَةً أَضَرَّ عَلَى الرَّجَالِ مِنَ النِّسَاءِ» (رواه بخاری)

ژباړه: تر ما وروسته د سړیو لپاره تر ټولو مضره فتنه نبخې دي.

دا څلور ځانگړنې که پیدا شي، خلک له بلا او مصیبتو خوندي ساتل کېږي او ټولنه اصلاح کېږي. دا بهیر به همداسې روان وي.

د رایه مجلې له ۴۶۳ گڼې څخه

لیکوال: ډاکټر نبیل الحلبي - غزه (فلسطین)